

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravništvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Iz deželnih zborov.

Kranjski deželni zbor.

Poročilo deželnega odbora o imenovanju dr. Jan. Mrhala za uda deželnega šolsk. sveta.

„Ker je lansko leto iztekla šestletna doba službovanja ces. kr. deželnega šolskega sveta kranjskega, je ces. kr. deželno predsedstvo z dopisom od 6. avgusta l. l. št. 1805. z ozirom na določbe §. 35 deželne postave o šolskem nadzorstvu od 25. svečana leta 1870 pozvalo deželni odbor, naj mu za izpraznjeni dve učiteljski mesti deželnega šolskega sveta kmalu dotični predlog stavi.

„Z odpisom od 33. avgusta 1876. leta št. 4575 je deželni odbor to storil, po načelu, katerega se je on zmirom držal in v svojem dopisu 5. aprila leta 1870. št. 1218 c. kr. deželnemu predsedstvu razložil, je navsve toval Andreja Praprotnika, vodjo I. mestne ljudske šole v Ljubljani, ki je uže preteklih 6 let bil ud c. kr. deželnega šolskega sveta in pa Franca Šukljeja, c. kr. profesorja zemljepisja, zgodovine in pa nemškega jezika na ljubljanskej višji gimnaziji.

„Z dopisom od 27. oktobra 1876. leta št. 2659 pa je c. kr. deželno predsedstvo naznanilo deželnemu odboru, da sta za uda deželnega šolskega sveta kranjskega imenovana dr. Jan. Mrhal, ravnatelj tukajšnje c. kr. državne realke, in pa Andrej Praprotnik, vodja I. mestne ljudske šole ljubljanske.

„Imenovanje dr. Mrhala v deželni šolski svet je iznenadilo deželni odbor tem bolj, ker prejšnja leta je slavno ministerstvo nauka, ako predloga odborovega nij odobrilo, zahtevalo drug predlog, o poslednjem imenovanju pa tudi tega nij storilo, ampak brez zahte-

vanja drugega predloga zopet dr. Mrhala predložilo Njegovemu Veličanstvu v potrjenje.

„Ces. kr. ministerstvo je potakem v nasprotstvo se postavilo s §. 35 deželne postave od 25. svečana 1870, ki deželnemu zastopu daje pravico nasvetovanja, zato si deželni odbor, kakor leta 1872, tako tudi letos za svojo dolžnost smatra, to postopanje slavnemu deželnemu zboru v posebnem poročilu na znanje dati.“

(Poročilo to se je izročilo odseku, ki ima pretresovati letno poročilo o delovanju deželnega odbora. Ko pride poročilo v zbor, bode brezdvombeno razgovor o njem in pri tej priliki utegnemo marsikaj zanimivega slišati. Upamo, da bodo naši poslanci tudi naravnost ono besedo rekli, ki je celemu narodu na jeziku. Ur.)

Vzrástenje slovanstva.

V evropskem koncertu nemajo samo Germani in Romani zavzemati prvega mesta, nego enako pomenljivo z njimi delujejo tudi Slovani v teku zdanje zgodovine. Priborili so si položaj, ki se ne sme samo uvažiti, nego ki tudi straši. In zdaj, ko je govorjenje o tem, da se onemu Slovanstvu, ki še vzdihuje pod verigami in v služnosti azijskih čet, poda človeka vredneje življenje, zdaj se je lotil sebičnih, malodušnih ljudij neznanski strah pred vedno rastočo močjo Slovanov, in vse njih mišljenje in teženje gre na to, da naj ta večjica Slovanstva še dalje stoka in vzdihuje pod vdarci barbarov; niti mirno ne mogó gledati, da bi se ti služni osvobodili, da bi se potrti sokol dvignil proti solncu omike in nravnosti. Če nam uže ti Slovani, ki nijso več izročeni samovoljstvu tlačiteljev — tako preglavico delajo, da jim ne moremo nič, kako se

nam bode godilo še potem, ako jim pomagamo zdrobiti one sponse, ki jih še vežejo, da se ne morejo popolnem razviti. Panslavizem je ona žugajoča pošast, s katero svoja kovarstva in sleparstva pokrivajo, in te ideje, ki je vzrasla v glavah nekaterih idealnih rojilcev, te ideje se poslužujejo za orožje in nij jih sram, da jo slikajo kot reakcionarno, vso moderno oliko in nravnost uničujoče gibanje.

Ako pa to idejo, katero se oni popačili, približje pogledamo, pokaže se kmalu v pravej oblici in se zove potem vzajemnost slovanskih zanimanj. To pa se ne pravi samo otroku dati drugo ime, spreminiti mu obleko in ohraniti bitstvo, nego to pomeni v resnici vse ono, kar preostaje nevarnega, svet pretresujočega, ako se sleče strašilo panslavizma. Da obstaja vzajemnost slovanskih zanimanj, tega ne bode nihče tajil, in je ta vzajemnost ravno tako opravičena, kakor ona germanskih narodov. Slovani nijso, razen severnega orjaka, v državno enoto združeni. V našej monarhiji nemajo še politične enakopravnosti, nego se morajo še boriti za pravo.

Celo neopravičeno očitanje je, ako se avstrijskim Slovanom očita, da se proti Rusiji nagibajo. Oni se čisto nič ne trgajo za rusko svobodo, pa tudi za nemško vojaško gospodarstvo ne. Avstrijski Slovani so bili od nekdanj najtrdnjša podpora države, in ako se uže več let bore proti državnej sistemi, nijso to veleizdajske posebne želje, nego bore se za pravico, osvoboditi se hote političnega jerobstva Nemcev in Magjarov. Avstrija je pred vsem slovanska država. Ako hoče dalje obstati, ako se hoče dalje razviti, treba, da se potegne za zanimanja svojih slovanskih narodov, in svoja zanimanja v iztoku si bode le kot slovanska država priborila.

Listek.

Prižigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins poslovenil J.)

Osemindvajseto poglavje.

(Dalje.)

Gospod Brus jej je pogledal v lice samosvestno in zadovoljno, kar jo je vselej močno razžalilo. V roci je držal šopek rož, katerega je pomolil proti njenim začudenim očem.

„Kaj lepo!“ rekla je Jerica, oziravši se na malo vejico, ki je bila nataknena s preobilnimi stolistnicami, rudečimi in belimi.

Govorila je prav tiho, da bi ne prebudila gospoda Grahama. Zato je tudi gospod Brus govoril tiho ter je opazil, stolistnice k glavi jej pomolivši:

„Gospica Jerica! lepe so se mi zdele, ko

sem jih trgal, a po primerjanju so močno izgubile,“ in pomenljivo je pogledal na cvetoča nje lica.

Jerici je to bila neslana pohvala, ker je izviralala od gospoda Brusa ter se za njo še zmenila nij. Vstavši se je bližala vratam, da bi otšla, ter je rekla:

„Gospodine Brus! grem noter povedat mladima gospema, da ste tu.“

„O, prosim, ne!“ rekel je stopivši jej na pot, „to bi bilo grozovito; kratko in malo ne hrepenim videti jih.“

„Branil jej je tako močno, da se je nehotoma vrnila in vsedla. To storivši, vzela je delo iz žepa, toda njeno lice je kazalo neko nevoljo.

Gospod Brus je videl svojo zmago ter jo je porabil.“

„Gospica Jerica!“ rekel je, „storite mi ljubav in nosite te stolistnice denes v laseh.“

„Jaz ne nosim pisanih cvetic,“ odvrnila

je Jerica ter še pogledala nij proč od mušlina, na katerem je delala.

Ker je mislil, da jih ne nosi zarad žalovanja (kajti imela je na sebi priprosto črno obleko), odbral je bele cvetlice in ponudivši jej jih prosil jo je, naj bi te njemu na ljubav nosila v črnih svilnatih kitah.

„Jako zavezana sem vam,“ rekla je Jerica; „nikdar nijsem videla tako lepih cvetic; toda vajena nijsem tako zelo se lišpati in nadejam se, da me bode te oprostili.“

„Kaj tedaj nočete vzeti mojih cvetic?“

„Radostno jih spremjem,“ rekla je in vstala, „če mi dovolite, da grem po kozarec vode ter jih postavim v sobo, kjer se jih lahko vsi veselimo.“

„Svojih cvetic nijsem natrgal za vso rodbino in jih sem prinesel,“ rekel je Benjamin nekoliko razžaljen. „Gospica Jerica! če jih vi nočete nositi, podaril jih bodem nekemu, ki jih bode rad nosil.“

Potem se tudi Avstriji nij treba bati slovanske vzajemnosti, in njeni sedanjí voditelji pošasti panslavizma, s katerim svojo politiko opravičujejo, gotovo niso dobro v oko pogledali sicer bi je ne popisovali, da ima Meduzino glavo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. aprila.

Izmej *deželnih zborov* sta denes tudi tirolski in češki zbor sešla ze. Zlasti na tirolskega, vedno še opozicijskega smo ravedni, kako se bode obnašal.

Na *Češkem* so bile 7. t. m. zopet volitve na kmetih za deželni zbor. Narodni kandidatje stare stranke so povsod zmagali.

Hrvatske liste še zmirom živo zanima „krajško pitanje,“ ali zjedinenje vojne granice s civilno Hrvatsko. Magjarska vlada je baje zdaj s tem zadovoljna, da hrvatski ban (ki je pa od Magjarov odvisen) prevzame vladanje v granici, ali absolutistično, ne parlamentarno. S tem je pač malo pridobljeno, ali pa nič, če ne še kaj izgubljeno. Vendar je dandenes boljši od cesarja odvisni komandant, nego od Magjarov odvisen ban.

Vnanje države.

Ruski *protokol*, v Londonu podpisan, oznanjen je zdaj evropskemu svetu in iz tega oznanila vidimo, da nam nič novega in nič posebnega ne prinaša. Podpisavali so samo za to, da so časa dobili, ali — čas kratili. V tem protokolu namreč izpoznavajo velevlasti, da bi dobro bilo za pomirjenje orijenta, če so mej soboj sporazumljene v skrbi, zboljšati položaj krščanskih prebivalcev v Turčiji. Velevlasti želé, da Turčija mir naredi s Črnogoro na podlogi poprave mej, da vso vojsko, kolikor je nij za notranji red treba, razpusti. — Ruski poslanik Šuvalov je po podpisu protokola pristavil, da če se vse to tudi od strani Turčije zgodi, bode Rusija tudi razorožila, sicer pa ne, če se čuje o novih preganjanjih kristijanov. — Za to poslednje pa nij skrbi.

Še zdaj nij popolem jasno, kaj in kakó bode z *Bismarkom*. „Wiener Tagbl.“ ima iz Berlina telegram, ki pravi, da on pojde sicer na odpust, ali ostane vendar še v vladi. Bismark se je baje pritožil, da so njegovi sodelavci nerodovitni. — Slabo gospodarstveno stanje v Nemčiji je bajeda tudi krivo Bismarkovega odstopanje.

Dopisi.

Iz *Šoštanja* 6. aprila [Izv. dop.]

Kakor je uže „Slov. Narod“ v svojem času poročal, je naš novo izvoljeni okrajni zastop za svojega načelnika izvolil gosp. G. Skaza,

Mislil je, da jo bode to neprijetno zadelo, kajti njegova ošabnost je bila tolika, da je menil, da to nje obnašanje izvira iz koketerije. Ker so pa taki dogodki zmerom le pomnoževali njegovo občudovanje, menil je, da Jerica zmerom to namerava. „Kaznoval jo bodem,“ mislil si je; cvetlice je zopet povezal ter jih vredil Katinki za dar; ta se bode, kot je bil prepričan, čutila močno čislano.

„Kje pa je Francika denes?“ vprašala je Jerica, ki bi bila rada obrnila govor na drug predmet.

„Ne vem,“ odvrnil je Benjamin z glasóm, ki je kazal, da ga nij misel govoriti o Franciki.

Sledil je kratek prenehljaj, med katerim je sanjarsko gledal Jerici v prste, kako je sedela in šivala.

„Kako pazite na delo,“ rekel je nazadnje. Vaše oči so prav zamaknene v to. Želel bi, da bi imel toliko privlačnosti, kot ta kos mušlina.“

posestnika v Velenji. Na včeraj je on prvi občni zbor sklical, in je bilo mej drugim na dnevnem redu ustanovljenje okrajne hranilnice. Predlog je bil z živahnim odobravanjem sprejet. Potem je bil za sestavljenje pravil izvoljen odbor sledečih pet gospodov: pl. Schnitzer in Ivan Vošnjak iz Šoštanja; Fr. Skubic, Noe v. Nordberg in I. Goll iz Velenjega. Omenjeni komité ima pravila do 1. maja t. l. izdelati ter okrajnemu odboru zročiti, da se občnemu zboru, ki se ima kmalu sklicati, v pregled predložijo.

Tako se bode naš okraj znal čez malo časa ponašati z dvema denarnima zavodoma: „okrajna hranilnica“, in „posojilnica“, kar bi si naj drugi okraji v izgled jemali, kjer je denarna beda še mnogo večja nego pri nas, pa niti jednega denarnega zavoda nima. da bi se gmotno ljudsko stanje zboljšalo. Ne bi se potem vedno slišale tožbe o eksekutivnih dražbah, ki razne kmete iz njih posestva spravljajo. Pri nas vsaj so dražbe le bela vrana. Treba je le malo eneržije, in vse zapreke, ki se ustanovam enakih zavodov protistavljajo, se dajo lahko premagati. —

V sredo večer okolo deveto ure smo opazili mali potres, ki je trajal kakih deset trenutkov.

Iz *Rašice* 5. aprila. [Izvirni dopis.]

V Škocijanu poleg Turjaka je gospod, katerega ena najlepših lastnostij je ta, da je silno bogat. Ker mož nij več mlad, in neizogibljiva smrt se le bliža, in ko pride, poropa tudi zaklade, ki so z železnimi zapahi zatvorjeni; torej nij čudo, da je čedalje bolj pust in čemerren. Baš sam zase naj bi le bil čmerikav; očitno pa moramo protestirati proti temu, da tudi nas farane s svojo čmerljivo sitnostjo kar more nadleguje. Tako n. pr. belo nedeljo je bivala vsako leto božja služba na Rašici v najbolj oddaljeni podružnici Škocijanskej. A letos ne; — in zakaj ne? Ker smo lansko leto m. a. škofa prosili, da bi zanaprej vpisani bili v faro Lašče, kamor zmirom tudi v cerkev zahajamo, kajti je komaj četrte ure od nas. Čudnemu gospodu ne bi bilo s tem ne materijalne ne druge škode prizadete, ampak bil bi le na koristi; a kakor starokopitneži sploh, bil je strašno razjarjen zaradi naše prošnje in se je menda zarotil, da ne bo več hodil k sv. Jarneji na Rašico maševat. To ina biti kazen za naš predrzen greh. Mašo nam je odjedel. Pravi tudi, da za nas Raši-

čane nič ne mara; skrivej pa le agitira pri škofijstvu proti našim tako jasno pravičnim željam. Tedaj če ne mara za nas, nas želi potem takem le za to še pri svojej fari imeti, da bi nam nadalje še, kjer bi mogel, kljuboval in tako svojo mogočnost kazal. To se pač slabo strinja z njegovim stanom. — In če on za nas ne mara, kako bi baš mi mogli kaj marati zanj? Ljubezen se ne dá vtepti s preklo, ne, ne. Imamo tod po okolici pač vse drugačne duhovnike, ki so res ljubljene sploh pri svojih faranih; se ve da bogati niso, zato so pa tudi vsi sami „osli“ v očeh Škocijanskega bogatina. Naj bi pač prečastno škofijstvo blagovolilo skoro našo ponižno prošnjo vslišati, ter ločiti nas od uže tako skoro vse zrušene zveze s tacim duhovnim pastirjem, ki ne mara za nas in nam brez vsega pravega uzroka strastno kljubuje. Saj uže celo najpriprostejša pamet razvidi, da naravno vsled lege, bližave in občevanja, moramo enkrat gotovo — ali prej ali pozneje spadati v Laško faro. P. n. škofijstva bodo namreč s časoma moralčno prisiljena arondirati fare uže zaradi pomanjkanja duhovnov. Tisti škof, kateremu je prihranjena ta lepa naloga, bo si postavil s tem gotovo v veke slavni spominek. Napredek prorine povsod, delaj mu zapreke kolikor hočeš. Če se odpravljajo neprilicne starokopitnosti v družih rečeh, zakaj moralo v cerkveni ravno ti tako imenitni zadevi vse pri starem ostati?

Res da, prizadejalo bo to preustvarjenje mnogo dela, saj je dalo tudi pred sto leti ustanovljenje novih lokalij mnogo opravila, — in našega novega škofa — čujemo — da delo ne straši, zatorej upamo, da bo ravno pri nas uže davno zaželeni začetek tacega tukaj tako živo potrebnega arondiranja storjeno.

Domače stvari.

— (Ljubljanski mestni zbor) ima 12. t. m. ob 5. po polu dne izredno sejo, v katerej se bode volilo župana, podžupana, in razne odbore. — Pri tej seji morajo vsi mestni občinski svetovalci navzočni biti, ker oni, ki ne morejo izostanja opravičiti, sicer izgube mandat in se morejo na globo odsoditi do 105 gld.

— (Imenovanja in premeščenja.) Radovljiški vodja okr. glav. vladni tajnik J. Dralka in ministerijalni podtajnik E. baron Gussich sta imenovana za okrajna glavarja na Krajskem. — Komisar Jabornegg pride

„Jaz pa bi želela, da bi bili ravno tako nedolžni,“ mislila si je Jerica.

„Zdi se mi, da se ne trudite dosti, da bi me kratkočasila,“ pristavil je, „kader pridem sem vas obiskat.“

„Mislila sem, da ste prišli na gospod Grahamovo povabilo.“

„Kaj nijsem moral celo uro dvoriti Katinki, da so me povabili?“

„Če se imate zvijači zahvaliti za povabilo,“ rekla je Jerica, „ne zaslužite povabljeni biti.“

„Mnogo ložje je dopadati Katinki, nego vam,“ opomnil je Benjamin.

„Katinka je jako ljubeznjiva in uljudna,“ rekla je Jerica.

„Da; pa meni je več mari za en vaš smehljaj, nego — —“

Jerica ga je ustavila z besedami:

„Oh! tu nas pride obiskat stara prijateljica. Gospodine Brus! prosim, pustite me mimo.“

Ko je izgovorila, zaprla so se ravno vrata na dvorišči, in Benjamin je videl priti osebo, katerej je Jerica mislila iti naproti.

„Ne hitite toliko, da bi me zapustila!“ rekel je Benjamin. „Stara mala čarovnica, katere dohod va blezo toliko veseli, ne more pred pol ure priti do sem.“

„Stara prijateljica mi je“, odvrnila je Jerica. „Moram iti in jo pozdraviti.“ Njen obraz je bil tako resnoben, da se je gospod Brus sramoval, nadaljevati svojo neuljudnost; vstal je ter jo mimo pustil. Gospica Marta Pačeva, (kajti ta je bila, ki je hropela prek dvorišča) se je premočno razveselila zagledavši Jerico, ter je oni trenotek, ko jo je izpoznala, počela prav po gledališčno mahati z velikim pahalcem iz peres; tako je namreč najrajša pozdravljala. Ko se jej je približala, prijela jo je Marta Pačeva za roke, ter je kramljuje nekoliko minut stala pred njo, predno ste šli skupej prek dvorišča. Vstopili ste skozi stranska vrata. Ko je Benjamin videl, da ga vara nada, da bi se

iz Radovljice v Ljubljano, komisar Merk v Logatec, komisar Jagritsch iz Kranja v Radovljico, vl. koncipist v. Gozani v Kranj.

— (Vojaški novaki) se bodo za Ljubljano in okolico ta teden izbirali.

— (Požar.) Predsinočnjem je ob polu enajstih po noči zgorel kozolec Neže Videc na Poljanah.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo večer je bilo slovensko gledališče zopet dobro obiskano. Igralo se je na korist priljubljenega igralca g. Fr. Schmidta. Igranja tudi denes ne bomo kritizirali. To pa menda smemo reči, da nam nij po volji, če se pri prestavljanju znanih iger originalne imenuje.

— (Ljudska kuhinja.) V nedeljo 8. t. m. dopoldne se je v ljudski kuhinji prvi krat za poskus izdalo 90 porcij jedil. Vodstvo kuhinje je blagovoljno prevzela za ta dan gospa Franja Sirknikova in je z vajeno roko pripravila jako okusno kosilo, katero je ne samo ubozim, temveč tudi razvajenim dobro dišalo. Lepo je bilo videti, kako so elegantne gospe in gospodičine siromakom stregle in marsikatera reve je ganila ta milosrčnost tako, da so se jokale. Za deset soldov dobili so dobro juho, meso in kislo zelje, za 6 soldov pak skledico vampov, kruh je 1 kr. in je skoro tak, kakor so po navadi za 2 solda dobiva. Spodnji prostori starega strelišča so kakor nalašč za tak zavod in zdaj, ko je vse pripravljeno za kuho in druge potrebe, zdaj se smemo nadejati, da najde to društvo še nove podpornike ki so dosedaj dvomljivo čakali na prvi poskus. — Kakor čujemo, se bode ljudska kuhinja v nedeljo 15. t. m. slovesno odprla in jem pote vsak dan od 11. do 1. ure dopoldne razdelitev jedil.

— (Velikodušnost južne železnice.) Piše se nam iz Postojne: V očigled občutljivega pomanjkanja, katero prebivalstvo več okrajev postojnskega okraja zaradi slabe letine trpi, bode c. k. okrajno glavarstvo v Postojni v sporazumu c. k. deželnega predsedništva v Ljubljani živež in žitno seme nakupilo, da se bedi kolikor toliko v okom pride. — Južna železnica je za te transporte, kateri skupno teže 150.000 kilogramov presegati ne smejo, dovolila v dobi do zadnjega junija t. l. pristojbine prosto prevažanje kot navadni tovor od vseh postaj do Postojne, sv. Petra, Kilovče, Trnovega in Divače z daljnim pogojem, da te pošiljatve spremljajo certifikati gosposke in

da bodo pod naslovom „Nothstands-Commission Adelsberg“ oddani.

— (Iz Rake) na Dolenjskem se nam piše: Naše županstvo je jedno onih, ki vse po slovensko uraduje, odkar je izvoljen sedanjji župan. Da se ureduje slovenski, temu temelj je položil gosp. Žgur, ki je požrtvovalno sprejel občinsko tajništvo. Odkar pa je višja oblast gosp. kaplana od nas proč poklicala, mu je naslednik v občinskem tajništvu tukajšnji trgovec in posestnik in prvi občinski svetovalec gosp. Vehovec, ki pri vsem svojem obilnem delu vedno še dovolj časa dobo, da uraduje na korist občine, da po slovenski, umeje se samo ob sebi. Želeti bi bilo, da bi g. V. tudi drugod posnemali.

— (Potres.) Piše se nam iz Laškega trga 7. aprila: Denes, to je soboto na večer ob 1/2 8 uri je bil drugi potres, ki je trajal 4 sekunde, a bil nij tako intenziven, kakor prvi. — Zadnji potres v sredo je bil jako močan, ter je skoraj vsa poslopja tu več ali manj poškodoval.

— (Iz Žavca) se nam piše 6. aprila: Gospod Karel Hribovšek, dosedaj uže nad štiri leta kaplan v Žavci, je premeščen v Celje za nemškega pridigarja in kateheta. Ker je omenjeni gospod v vsakem obziru značaj, da malo takih, se je ta čas, kar je pri nas kaplanoval, vsem tržanom in sploh znancem tako prikupil, da te izgube ne bomo tako hitro pozabiti mogli.

— (Poboj.) Iz Kropi se nam poroča: V Namilih pri Kropi je bil v soboto večer, mladi močni fant iz vasi Podblice, ko je šel k svojej ljubici vás, ravno ko je po lestvi lezel, od neznanega človeka udarjen in ubit, potem ko mu je napadnik lestvo podnesel, tako, da je na tla padel. Isti večer je bilo ravno iz te vasi v nekej gostilni v Kropi več fantov, ter so jako zelo razgrajali, in tudi več oken s kameni pobili in na drug način prebivalce te hiše v velik strah spravljali.

— (Pritožbe zoper pošto) smo uže večkrat imeli. Tudi tukajšnje zastopstvo banke „Slavije“ je poslalo do direkcije sledečo pravumestno pritožbo: „Večkrat bi bili uže imeli priliko, pritožiti se zavoljo nerednega ekspediranja pošiljatev na tukajšnji pošti, zadovoljili smo se pa s tem, da smo ali tukajšnje slavno oskrbnništvo, ali pa dotičnega uradnika na pomote opozorili ter prosili, naj se skrbi, da se v prihodnje več ponavljale ne bodo.

Jerica vrnila, šel je na vrt, nadejaje se, da bode Katinke pozornost obračal na se.

Benjamin Brus se je toliko zanašal na bogatstvo in na visoko veljavo v družbinskem življenji, da mu še prišlo nij na misel dvomiti, da bi Jerica radostno sprejela njegovo roko in njegovo premoženje, ko bi ja jej ponudil. Še več mrzenje in zanemarjenje od njene strani bi ga ne bili preverili, da bi sirota brez premoženja ne porabila take prilike, ter ne bi se omožila.

Marsikatera skrbna in posvetno razumna mati je uže iskala njegovo znanje. Marsikatera mlada devojka, celo take, ki so imele lastno premoženje, ter so bile iz dobre rodbine, so se močno zanimale za njega, ker je mislil, da ima dovolj denarja, da si lahko vsakdo izvoljeno gospico kupi za ženo, smijal se je, kadar se mu je urivala misel, da bi bila Jerica tako preširna ter se držala samo sebe za boljše, nego so druge deve.

Določil se vendar še nij bil za tako važen

korak, da bi se bil prostovoljno odpovedal raznim koristim, katere je užival. Namenjen je le bil zadobiti Jeričino dobro mnenje o sebi in njeno ljubezen; če prav bolj zanimal za njo nego je sam vedel, bilo je ono sedaj vendar njegov zadnji namen. Zavedal se je, da mu še nij nikakor pokazala, da bi bil kaj dosegel. Sklenivši poskusiti nova sredstva, da bi jo pridobil, odločil se je za način, ki ga vsakdanja sebičnost le prepogostem rabi, odločil se je, pravimo, za način, ki je moral, ko hitro se bi posrečil, ponižati, če ne onesrečiti tretjo osobo. Nameraval je s precčitno uljudnostjo proti Katinki Rajevi, izbuditi Jerici ljubosumnost. S tem namenom je šel v vrt nadejaje se, da jo bode opozoril na se.

Zares, nesramni naklep! ker Katinka ga je uže rada imela. Bila je devojka vročega srca, razen tega še lehkoverna in po vsem soditi zelo pripravna, da ste jo hinavstvo in zvižanost prevarile.

(Konec prvega dela.)

Ostrmeli pa smo, ko nam je včeraj vrnjeno bilo pismo z jako določno pisano adresom, ki je pa, namestu, da bi na pravi kraj poslano bilo, po petero družih poštnih postajah hodilo. Nemogoče je misliti, da na ljubljanskej c. kr. pošti nij znano, kje leži Gradec, glavno mesto štajerske dežele — pa vendar je tako! Da tako napačno in malomarno kartiranje strankam, ki pisma odpošljajo, mnogo škodovati utegne, jasno vam bode, ako preberete urgenco, katero vam z Gradca dotična stranka pošilja in katero v prepisu tu prilagamo. Ker je še slavno c. kr. poštno ravnateljstvo vsako opravičeno prošnjo uvažiti blagovolilo, obračamo se denes do vas z jako nujno prošnjo, da blagovolite za to skrbeti, da se strankam z enako nerednim pošiljanjem ne bode godila škoda, in ako je temu krivo neznanje slovenskega jezika nekaterih tukajšnjih uradnikov, preudariti, če bi ne bilo v interesu prometa sploh, da se v Ljubljani na c. kr. pošti nameste samo takovi uradniki, ki so slovenskega jezika popolnem zmožni.“

Naznanilo.

Vsled preslabe udeležbe družabnikov dne 4. t. m. se skliče občni zbor na dan 11. t. m. zvečer ob 1/2 8. uri v čitalnično dvorano. Program se je izpremenil le v tem, da se bo obravnavalo tudi o preuredbi pravil zastran znižanja števila odbornikov.

Po zborovanji bode v čitalničneji restavraciji glasbena zabava s petjem in godbo.

V Ljubljani, dne 6. aprila 1877.

Odbor glasbene matice.

Poslano.

Jugoslovanska bibliografija.

Poznato je, da knjižarski organi „Osterr. Buchhändler-Correspondenz“ u Beču i „Börsen-Blatt“ u Lipskom imadu stalnu rubriku za bibliografiju. Za tu rubriku dajem ja od prošle godine jugoslavenski dio: hrvatski, srbski, slovenski i bugarski, a to je nakladnim knjižarem objavljeno u listu „Oesterr. Buchhändler-Correspondenz“. Ovim književnim objavama očita je dvostruka svrha: 1. Na ovaj način objavljena djela, uzimlju se u Brockhausov „Allgem. Bücherlexicon“, kojega će sad izaći 15. svezak, na nje se dakle ne zaboravi. 2. Na ovaj način objavljena djela moći će se naći i kupiti ne samo u ono kratko vrijeme, dok su nova, već i u dalekoj budućnosti, a to žalibože nije moguće osobito kod onakovih djelah, koja izlaze u vlastitoj nakladi pisca ili koja izdaju literarna društva, te koja dakle ostaju nepoznata velikoj trgovini knjigah i vanjskim prijateljima jugoslavenske književnosti, a za malo vremena se posve zaborave, kako su to valda izkusili mnogi naši pisci, koji su izdavali djela u vlastitoj nakladi i književna naša društva. Da se poluču korist, naznačena u prvoj točki, i da se ukloni nazadak, naznačena u prvoj točki, i da se ukloni nazadak, naznačen u drugoj, može, poslužiti jedino bibliografija u knjižarskih organih, kako je gore pokazana. S toga sam u interesu naše književnosti i interesu pisacah, koji u vlastitoj nakladi izdaju djela, te u interesu književnih društva i drugih izdavateljah i nakladnikah slobodan najuljudnije zamoliti: neka bi mi svatko odmah, kad koje djelo izadje u hrvatskom, srbskom, slovenskom ili bugarskom jeziku, poslao jedan odtisak, da ja isto uzmognem uvrstiti dati u navedenu bibliografiju. Djelo neka mi se pošalje franco, eventualno pod omotom u križ, i neka se naznači, kolika mu je cijena.

Za ovo oglašenje u bibliografiji, neće se ništa u ime honorara ili drugih troškova plaćati, osim što se ima franco poslati jedan odtisak djela.

Svih takovih djelah primat ću razmjeran broj odtisakah u komisiju na prodaju občin-

stvu i na debit za knjižare, s kojimi imam razgranjene veze znamenitom vlastitom nakladom te debitom naklade jugoslavenske naše akademije znanostih i umjetnostih, i s toga se nadam obilnim pošiljkam. Ako se knjige nepošalju meni u komisiju, to molim, da mi se o svakoj knjizi naznači firma ili adresa, na koju se imam pozvati i kamo se imadu knjižare obratiti, da dobiju djelo.

U Zagrebu, 23. ožujka 1877.

Knjižara Lavoslava Hartmana u Zagrebu.

Umrla v Ljubljani

od 3. do 5. aprila:

Vitibald Kotor, uradniškega sluge otrok, 9 mesecev, pod Gradom št. 79, za oslabljenjem mozgan. — Uršula Demšar, osebenjica, stara 70 let, v dež. bolnici, za želodčnim rakom. — Ana Vildner, hči uradnika juž. žel., stara 1 leto 2 mes., na sv. Petra cesti št. 3, za pljučnim vnetjem. — Marija Skofic, osebenjica, stara 61 let, v civ. bolnici, za naduho.

Štev. 5007.

(86—1)

Razglas.

Od volilcev glavnega mesta ljubljanskega 24., 26., 27. marca t. l. izvršene dopolnilne volitve mestnega zbora, vsled katerih so bili gospodje

- dr. Karol Ahačič,
- Leopold Bürger,
- Karol Deschmann,
- Aleksander Dreö,
- dr. Friedrich vitez pl. Kaltenegger,
- Anton Laschan,
- Peter Lassnik,
- Josip Regali,
- dr. Adolf Schaffer, in
- Rajmund Zhuber

kot souidi mestnega zbora izvoljeni, je mestni zbor z sklepom od 5. aprila t. l. potrdil.

To se splošno naznanja.

Mestni magistrat v Ljubljani,

6. aprila 1877.

Župan: Laschan.

Eliksir iz Kine i Koke,

najboljši do sedaj znani **želodčni liker**. Pospešuje cirkulacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Dobiva se jedino le pri (53—45)

Gabriel Piccoli,
lekarju, na dunajski cesti v Ljubljani.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka

in brez stroškov po izvrstni
Revalesciera du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij boleznj, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicini in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žlezni naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlatilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih otrožnost, diabet, trganje, shušanje, bledičice in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolj nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 sprejetih zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi sprejevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneta, pravega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorensana, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofneje Gastele Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih znamenitih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastavlj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Na Dunaji, 13. aprila 1872

Frešlo je uže sedem mesecev, odkar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vsled prsnih i ču-ničnih bolečinah, in sicer tako, da sem od dne do dne vidno gnil, in to zapretilo je dolgo čas moje študije. Čul sem od Vaše čudapolne Revalesciera pričel sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čim po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Revalesciera poponem zdrav, tako, da brez najmanjšega tresnja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem bolnim to primerno prav ceró in okusno hrano, kot najboljši pripomček, ter ostanem Vas udani

Gabriel Teschner,

slušatelj javnih višjih trgovskih šol.
Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospodi! Vsled neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hujšanja in bolečin vsake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati, tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespanje, ter sem tepela vedno na razdraženi čutnic, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najviše stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zljajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalesciera in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalesciera zasluži največje hvale, pridobila mi je zopet zdravje i me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovjenja moje prisrčne hvaležnosti in popoinnega spoštevanja.

Markize de Bréhan.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlji in bolehanji dušnika, omotici in tišanji v prsih.

Revalesciera je 4krat tečnobja, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več od cenj, ko pri zdravilih.

plehastin pasiosh po pol fanta 1 gold. 50 kr., 1 fant 2 gold. 50 kr., 2 fanta 4 gold. 50 kr., 3 fanta 6 gold. 50 kr., 4 fanta 8 gold. 50 kr., 5 fanta 10 gold. 50 kr., 6 fanta 12 gold. 50 kr., 7 fanta 14 gold. 50 kr., 8 fanta 16 gold. 50 kr., 9 fanta 18 gold. 50 kr., 10 fanta 20 gold. 50 kr.

10 gold., 12 fantov 20 gold., 14 fantov 30 gold., 16 fantov 40 gold., 18 fantov 50 gold., 20 fantov 60 gold., 22 fantov 70 gold., 24 fantov 80 gold., 26 fantov 90 gold., 28 fantov 100 gold., 30 fantov 110 gold., 32 fantov 120 gold., 34 fantov 130 gold., 36 fantov 140 gold., 38 fantov 150 gold., 40 fantov 160 gold., 42 fantov 170 gold., 44 fantov 180 gold., 46 fantov 190 gold., 48 fantov 200 gold., 50 fantov 210 gold., 52 fantov 220 gold., 54 fantov 230 gold., 56 fantov 240 gold., 58 fantov 250 gold., 60 fantov 260 gold., 62 fantov 270 gold., 64 fantov 280 gold., 66 fantov 290 gold., 68 fantov 300 gold., 70 fantov 310 gold., 72 fantov 320 gold., 74 fantov 330 gold., 76 fantov 340 gold., 78 fantov 350 gold., 80 fantov 360 gold., 82 fantov 370 gold., 84 fantov 380 gold., 86 fantov 390 gold., 88 fantov 400 gold., 90 fantov 410 gold., 92 fantov 420 gold., 94 fantov 430 gold., 96 fantov 440 gold., 98 fantov 450 gold., 100 fantov 460 gold.

Med. dr. Tanzer,

docent zobozdravja in praktični zobozdravnik v Gradci,

stanuje tukaj, v Ljubljani, „Hotel Elephant“, 1. nadstropje, soba na oglu, št. 6 in (na zahtevanje so p. n. damam tudi posebne sobe na posluhe) in ordinira vsak dan od 9. ure zjutraj do 6. ure zvečer

v zobozdravji in zobo-tehniki.

Ostane še dalje tu. (81—2)

Ker se je toliko pacientov oglasilo, da se obrok 14 dnaj ne zadostuje, ako se hoče vse operacije in tehnične dela in predela izvršiti, uredil sem svojo tukajšnjo prakso tako, da ostanem z daj kolikor mogoče dolgo tukaj, da pa letošujo jesen ne pridem sem.

Njegovi ces. kr. priv. zobni preparati: Antiseptikon ustna voda, a flacon 1 gid., zobni prah, velika skatolja po 1 gold., zobna pasta, doza po 80 kr. in paketek po 30 kr., se dobivajo i pri lastniku privilegija, kakor pri bratih Krisper, Ed. Mahr, lekar Birschitz v Ljubljani, Marinšek v Loki, in v lekarnah v Kranji in Kamniku, i po vsakej trgovskeji hiši na Koroškem in Štajerskem itd.

Samo 80 kr.

- 1 par nožev z vilicami iz pravega, vedno belo ostajočega britanskega srebra, 1/2 duc. 4 gid.
- Žličice za kavo, ona kr. 10, 15, 20, 30, 40.
- Žlice za jed, „ „ „ 30, 40, 50, 60, 70.
- 1 zajemalec za mleko, kr. 60, 80, gl. 1, 1.20, 1.50.
- 1 zajemalec za juho, gl. 1.20, 1.50, 2, 3.
- 1 par velikih svečnikov, gl. 2, 3, 4, 5, 6.
- 1 tasa, velika, kr. 90, gl. 1.20, 1.50, 2, 2.50, 3.50.
- 1 okvir za fotografijo, fin, kr. 80.

Vse drugo jako cenó.

Naslov:

M. Bressler,
zaloga metalnega blaga,
Wien, Neubau, Burggasse 2,
Hotel Höler.

Cenilnik zastavlj. Naročbe iz provincije takoj s poštnim povzetjem. (25—19)

Službi.

9. aprila:

Pri **Slonu**: Wabiš iz Zagreba. — Okorn iz Senožec. — Fischer iz Prage. — Toscano iz Reke. — Svetic iz Radovljice. — Jelenc iz Lašč. — pl. Schošulan iz Reke. — Mayer iz Dunaja. — Ogrinec iz Logatca. — Dolar iz Dunaja.

Pri **službi**: Augustin iz Zagreba. — Reichl iz Linca. — Eckstein iz Grada. — Daub iz Dunaja. — Detelja iz Gorenjskega. — Koppstein iz Siska. — Libes iz Dunaja.

Pri **Zamorci**: Krauzer iz Bleda. — Brebec iz Beljaka.

Velika, črna ruta i srebrna verižica

ste zaostali pri zadnji Vodnikovij besedi v ljubljanskej čitalnici. To se vnovič objavlja z dostavkom, da sti najdeni stvari shranjeni pri blagajniku gosp. Kadilniku. (88)

Odbor narodne čitalnice v Ljubljani.

Dunajska borza 9 aprila

Enotni drž. dolg v bankovcih	63 gid.	35 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67	60
Zlata renta	76	55
1860 drž. posojilo	110	25
Akcije narodne banke	810	30
Kreditne akcije	145	45
London	123	85
Napol.	9	78
C. k. cekini	5	78
Srebro	107	75

Slamniki

se v zalogi klubukov podpisane sprejemajo v snaženje in moderniziranje. Ta dela izvršuje apreter, ki je v tej stroki izurjen in navlaš iz Italije poklican.

Spoštovanjem

F. A. Supančič,

v Ljubljani, stari trg 1.

(87—1)

Spomladanska

obleka	od gl. 18 do 36
Zgornje suknje	12 " 28
Menčikovi	14 " 22
Jaketi	10 " 26
Sako	7 " 18
Hodnje suknje	16 " 35
Hlače	4 " 13
Obleka za dečke	8 " 18
Obleka za otroke	4 " 12

Najnovejše

v
gospinjskej konfekciji
priporoča

M. Neumann,

v Ljubljani, slonova ulica Lukmanova hiša.

Vnanje naročbe se proti povzetju urno vrše in nepristojno brez ugovora nazaj jemlje. (73—5)